

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Søg Search

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Den store armbevægelses skygge – Sternberg GULDALDERDIGTE

Af

[Victor Ovesen](#)

– 25. april 2016 Arkiveret i: [Anmeldelser](#), [Digte](#), [Skønlitteratur](#)

Seneste installation i Sternbergs tidsalderserie tager ideen om det perfekte til dens absurde yderpunkt. Som et sirligt Bayeux-tapet fra en tid, der er for god til at være sand – eller sund for nogen.

Citat

hvis guldalderen er slut
når du læser det her

må jeg gå ud fra
at du ikke er

lige så smuk
og intelligent
som jeg

jeg forstår godt
at du

imens de læser

overvejer hvordan du
kan gøre

det jeg har
til dit

bruge det jeg skriver

som en slags
kalkerpapir

overføre det liv
som findes her

til din tid

Fakta

- Forfatter: Sternberg
- Titel: GULDALDERDIGTE
- Sider: 68
- Pris: 103,-
- Forlag: Forlaget Kronstork
- ISBN: 9788793206106

Køb bogen hos [SAXO.com](#)

Øverste Kirurgiske-digter og -bagmand Sternberg er aktuell med det seneste skud i en serie digtsamlinger, der hver især portrætterer en tidsalder som sindstilstand.

Tidligere er udkommet [STENALDERDIGTE](#) (2011) og [DEPRESSIONSDIGTE](#) (2014), begge er, ligesom denne, udkommet på det lille bomstærke forlag Kronstork.

Tidligere udgivelser

- [DEPRESSIONSDIGTE \(2014\)](#)
- [STENALDERDIGTE \(2011\)](#)

Med bøgerne har Sternberg fundet en form, eller måske en poetisk metode, der er både ret original og underligt indlysende. Hvert indslag i serien har sin egen poetiske præmis, som digteren så angriber fra forskellige vinkler. Det minder om en matematisk funktion – man kan komme noget i maskinen og se, hvad for et digt der kommer ud. På sin vis er det netop der, det poetiske sprog har en fordel frem for andre diskurser. Poesien har licens til at udforske en tankegang, hele vejen langs dens kanter og kystlinjer og ind i alle mulige og umulige indsøer. Jaja, det er en farligt dengset pointe. Men det passer, hr. minister; poesien kan bruges til at tænke med.

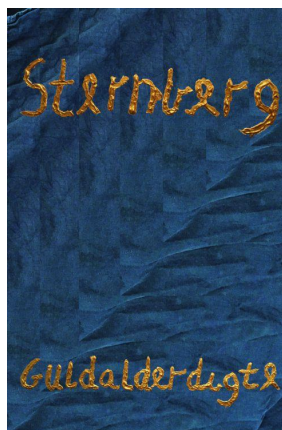
Billeder

Præmissen er også denne gang enkel – digterjeg'et lever i en tidsalder hvor alt er perfekt. Og som tidligere i serien kommer tidsaldrene til syne gennem et jeg, der udlever og oplever sig selv gennem tidsalderens prisme, zeitgeisten eller hvad man

vil kalde det. Jeg'et forkynder sin periodes overlegenhed med en overbærende velopløst tone. Og ligesom sidst henvender jeg'et sig direkte til læseren, som en outsider eller en efterkommer, der skal prøve at forstå tidsalderen (se citatet øverst). Resultatet er en absurd og tit ret komisk vision – hvor man alligevel mærker en hygge-dystopisk stemning komme snigende: 'vi er alle som én / selvbebrugende // og kan føde os selv / ind i os selv // i til stadighed / forbedrede versioner'

Forplantningen er en positivistisk Babuschka! De fleste af digtene laver en lille sløjfe ud af guld-præmissen – at alt er perfekt, men samtidig ustandseligt. 'jeg bliver aldrig træt af / at arbejde // med et af mine digte / (...) de er både færdige / som de er // og har potentiale / for uendelighed'

Jeg kommer uvægerlig i tanke om Lukasevangeliets [lignelse om sennepsfrøet og surdejen](#), hvor gudsriget poetisk forklares som en dynamisk kraft, der forbinder og gennemtrænger alt. Her hos Sternberg bliver dynamikken egentlig anfægtende – idéen om en konstant ekspanderende merværdi ved alting, som er uproblematisk og aldrig virker ustabil eller løbsk. Der er en underligt poetisk vildhed i, hvordan der ingen inertie eller entropi er i det system. Som om tyngdekraften er afløst. Sternberg bruger den også komisk, når jeg'et både pavestolt, og med koket selvfølgelighed blæser med mel i munden ('jeg lærer noget nyt / og opdager // hvor ret jeg havde førhen'). Det er med en småskræmt fryd, man klukker af så fint og åndssvagt et digt: 'toiletet arbejder / inde i kroppen // fjerner lorten / før den // materialiserer sig / som lort'. Enkelte af digtene går lidt mere autonomt til konceptet og slår et fint smæld med halen: 'mine jussur er / træer i maven // med toppe / der kilder solen // som fniser / i al evighed'

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Der er selvfølgelig, omend mest indirekte, en satirisk åre i et projekt som det her. Vor kulturs vækstfetichisme ser uægtelig tåbelig ud i genskinnet fra GULDALDERDIGTE:

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

– den absolutte komfort / kombineret med // en produktivitet / som man aldrig // har kendt magen til // jeg opfinder produkter // og lancerer dem / i søvne // for snart derefter / at vågne op // i et fremmed land // hvor jeg // i mine vågne timer / holder ferie

Mest presserende, synes jeg, er hvordan grænseløsheden også er jeg-*nedbrydende*. Digtenes stemme står i diametral opposition til forgængerens depressive jeg, der havde en [dræbende tyngde som en kollapsede stjerne](#). Denne gang er lyset så stærkt, at det udvisker konturerne af alting. I det sekund, alt er optimalt på én gang, er alt også udhulet: 'hvert eneste liv er dyrebart // men kan let erstattes / af et andet liv'. I sidste ende er læseren først om fremmest til som vidne til et ego, der blomstrer vulgært: 'jeg får mere og mere ud af det jeg gør // jeg bliver / mere og mere værd // og alle bliver / mere og mere værd // fordi de minder / mig om mig'

Bag det velslebne og humoristiske vid, der driver digtsamlingen, er GULDALDERDIGTEs verden i sidste ende en sødt døsigt rædselsvision. Hvor dens forgænger så at sige åd læser-empatien med sin tyngde, er alle muligheder for at forbinde sig med Guldalderjæg'et væk på forhånd. Hvad skal man kunne udveksle med et subjekt, der bare pisser endorfiner ud af systemet?

På den måde kan Sternbergs tidsalder-bøger læses som en grundlæggende undersøgelse af sociale, psykiske dynamikker, blot på poetiske præmisser. Digteren har bedrytet, at serien *ikke* er en trilogi, hvilket må betyde, at der lurder flere tidsaldrer i horisonten. Må de fortsat udkomme som poetiske perspektivudvidere og smide lidt lys på vores alt andet end gyldne periode.

Synes godt om 21 personer synes godt om dette. [Opret en profil](#) for at se, hvad dine venner synes godt om.

Nyeste anmeldelser i kategorierne [Digte](#).

- [Udvidet åbningstid – Peter Laugesen BREV TIL EN MALER](#) · 06-06-2016
- [Digteren som linjedanser – Pejck Malinowski DIGTERNE](#) · 20-05-2016
- [Industriel Iliade – Emil Bønnelycke SPARTANERNE + BERLIN + ROSA LUXEBURG](#) · 17-05-2016
- [Døde mennesker får gul hud – Rolf Sparre Johansson BEGRAVELSE](#) · 09-05-2016
- [Det er, som om hun prøver at sige noget – Gitte Allermann Kjær FORVANDL VORES MEL TIL HESTE, LAD DEM VOKSE VILDT I VORES MAVER, LAD DEM TORDNE VORES TRÆTHED UD GENNEM ALLE LANDSKABER](#) · 02-05-2016

Læs også

- [Til skaberens fulde tilfredshed – Simon Grotrian FUGLESTJERNEGYNGE](#) · 26-10-2015

- [Og? – Baltazar Castor OG – FORSLAG](#) · 12-10-2015
- [I princippet har det ingen ende – Simon Grotrian GOGOILDEN](#) · 05-12-2014
- [Stilhed i det hvide rum – Athena Farrokhzad VITSVIT](#) · 26-08-2014
- [Underskudsalve – Sternberg DEPRESSIONSDIGTE](#) · 31-07-2014

Tags: [digte](#), [Guldalderdigte](#), [Sternberg](#)

Om Victor Ovesen

Victor er Cand.mag i Litteraturhistorie, med speciale i blandt andet naturdigtning. Født i Aalborg i 1987, og serielt ulykkeligt forelsket i guitarer han ikke har råd til.

[Skriv til Victor](#)

Ingen kommentarer

Vær den første til at kommentere på denne artikel!

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive offentliggjort. Krævede felter er markeret med *

Navn *

E-mail *

Websted

☐ Ja, I må gerne sende mig nyhedsbrevet